

«Усиновлення» російських дітей – торгівля дітьми

Відповідь на американський «акт Магнітського» у вигляді «закону Діми Яковлєва», прийнятого Державною Думою Росії, викликав на Заході велике заворушення... У чому ж причина цього заворушення?

Сьогодні так зване «усиновлення» російських дітей перетворено на Заході в надприбутковий бізнес з щорічним оборотом понад 10 млрд. доларів. При цьому «усиновлення» все тісніше зростається з кримінальним світом, прагне до наживи будь-якою ціною. Дітей часто продають (саме так), не цікавлячись їхньою подальшою долею ...

Вступили в кооперацію західні і російські торговці «живим товаром» повсюдно порушують не тільки порядок і строки обліку дітей, але й Основний закон Росії. У той час як «внутрішнє» усиновлення навмисне гальмується, більшість судових справ про «зовнішньому» усиновленні російських дітей іноземцями вирішуються з формулюванням про негайне виконання. Навіть незважаючи на те, що закон допускає це лише у виняткових випадках. З одного боку, робота з російськими сім'ями, охочими усиновити дітей, ведеться геть погано. Найчастіше їм створюють безліч штучних перешкод. Наприклад, пропонують їздити за багато сотень, а то й тисячі кілометрів. З іншого боку, процедура «зовнішнього» придбання дітей іноземцями всіляко прискорюється. Цьому сприяє і те, що чиновники часто відправляють анкети малят одразу у федеральний банк, навіть не намагаючись влаштувати їх у своєму регіоні. Після чого дітей терміново вивозять за кордон і оскаржити виконання рішення вже часто просто неможливо.

При цьому передача (висилка) неповнолітніх громадян Росії для усиновлення за межами РФ по своїй суті не тільки ганебна, але і неконституційна. Всі російські прийомні діти залишаються громадянами Росії, поки вони не досягли повноліття, а параграф 1 ст. 61 Конституції говорить: «Громадянин РФ не може бути висланий за межі Російської Федерації або виданий іншій державі». Таким чином, як правильно відзначає В. Третьяков, неповнолітні, передані для усиновлення і відповідно постійного життя в сім'ї іноземців, фактично висилали за межі Росії або виданий іншій державі, автоматично потрапляючи не тільки на його територію, але й під юрисдикцію його законів. Неповнолітні і особливо малолітні діти не мають при цьому ані фізичної, ані юридичної можливості проявити свою волю. Отже, за межі Росії вони висилаються (а не їдуть за власною ініціативою) крім їх волі. Тобто все усиновлення малолітніх громадян з вивезенням їх на Захід по визначенню суперечать Конституції Росії, а відповідні рішення будь-яких інстанцій і офіційних осіб антиконституційні.

Згідно з даними громадської організації «Русские матери», сьогодні по всьому світу насильно розлучені зі своїми батьками близько півмільйона російських дітей! Можна дати «просту» відповідь на питання – чому саме вони користуються в іноземців такою популярністю – мовляв, тому, що «живий товар» з Росії дуже дешевий. У США, наприклад, агресивні PR-кампанії з усиновлення російських дітей навіть роблять наголос на те, що «дешевше усиновити білих дітей просто неможливо». Дійсно, усиновити немовля з Росії до 1 року в Штатах набагато дешевше, ніж американського, за якого бездітні сім'ї повинні заплатити приблизно 100 тисяч доларів, у той час як російська малюк обійдеться в 10 разів дешевше.

Бум «усиновлення» російських дітей іноземцями припав на середину 1990-х. У ті часи з Росії в середньому щорічно вивозилося понад 11.000 немовлят. Більшість нелегально. Тільки в США, за далеко не повними даними, вивезено понад 59 тисяч російських малюків. Сьогодні, навіть якщо виходити з самої оптимістичною статистики Слідчого комітету РФ, в країні пропадає в середньому 15.000 дітей на рік, інакше кажучи, 41 дитина у день (неофіційна статистика фондів та громадських організацій, що займаються цією проблематикою, в 1,5-2 рази вище)! При цьому Росія займає 4-е місце в світі за кількістю дітей, виданих за кордон, поступаючись лише Афганістану, Іраку і Польщі.

Навіщо іноземцям російські діти? Для різних цілей. Для Заходу дитина, зростаючи у батьків, державі нічого не дає. Зате, як тільки його вилучають у батьків, він перетворюється в товар, що приносить великий прибуток. Недарма муніципалітети західних країн вже проводять цілі тендери з питання, куди розподіляти дітей, вилучених у батьків. Виграють їх, як правило, приватні фірми і притулки. На кону – величезні гроші, бюджетні дотації ...

Наприклад, у Фінляндії кожна прийомна сім'я в місяць отримує за опікуваного неповнолітнього 1.800 євро, а місто за кожного вилученого дитини – 2.200 євро. Не дивно, що за минулий рік місцеві соціальні служби в Фінляндії забрали у батьків понад 17 тисяч дітей, а в 2013 році фінський парламент збирається прийняти закон, відповідно до якого дітей зможуть відбирати у батьків без суду і на постійній основі, щоб потім «передавати на усиновлення»! Це при тому, що і сьогодні рішення про вилучення дітей на термін від 3-х місяців до 3-х років може бути прийнято фінським соцпрацівником одноосібно. Навіть на підставі анонімного доносу.

Тобто діти не просто товар, а товар прибутковий. Причому якщо дитину травмують, він як товар стає ще дорожче! Крім іншого і тому, що приймальні «сім'ї» тоді буде виділятися ще більше коштів на догляд за ним. До даній обставині, вкрай важливого для розуміння того, що відбувається навколо «акту Магнітського» на Заході, є два підходи. Схожих нелюдськістю, деколи взаємозалежних, але все ж розрізняються – «соціально-медичний» і «індивідуально-патологічний», в певній мірі проливає світло на причини знущань і каліцтв дітей в *прийомних сім'ях*.

Думаю, багато хто пам'ятає недавній скандальний вирок Надії Фратти-Щеглачевой, обвинуваченої у вивезенні обманним шляхом до Італії нібито для усиновлення більше тисячі російських дітей. За версією слідства, завдяки підкупленню суддям, обласним чиновникам і директорам дитячих будинків, які отримували хабарі до 150 тисяч доларів, в Італію відправлялися діти у віці до 3-х років. Слідчі з Москви, які відвідали Апенніни з метою встановлення їх подальших долів, змогли знайти сліди тільки 5 малюків з більш ніж 1.200! Та й це, на думку італійських журналістів, було зроблено з метою «приспати пильність правоохоронних органів».

Поки російські слідчі шукали зниклих дітей в Римі, Неаполі та Генуї, міністр МВС Італії Роберто Мароні зробив сенсаційну заяву, що «зниклі» 1260 малюків з Росії потрапили в приватні клініки з пересадки органів. «Малолітні іммігранти виявляється є: «золотим дном» для торговців живим товаром, які продають їхні органи, – заявив Мароні на щорічній асамблеї ЮНІСЕФ в Римі.

– Ми маємо підстави говорити про торгівлю дитячими органами. І ознаки торгівлі вже виявлені в Італії». Заодно міністр оголосив страшні цифри: з 1974 по 2008 р. в Італії безслідно зникли 9.802 неповнолітніх, 8.080 з яких – іноземці. За його відомостями, сьогодні в Італії щотижня пропадають 8 дітей. «Ці «невидимі діти» приїжджають з далеких країн і зникають в нікуди, – стверджує газета «La Stampa», – наприклад, з острова Лампедуза (Сицилія), де розташовані приймальні пункти для нелегальних іммігрантів, в 2009 році з 1320 дітей зникли більше 400 ».

Зв'язок зникнення величезної кількості дітей з Росії з пошуком органів для трансплантації підтверджує і заступник начальника ГУУР МВС РФ Олексій Савін. Трансплантологія стала галуззю медицини в кінці 1980-х – початку 1990-х, породивши індустрію постачання донорськими органами і збігшись за часом з початком масштабного вивозу російських дітей на Захід. Нелегальна складова цього «бізнесу» приносить організаторам шалені прибутки. Наприклад, серце на «ринку органів» коштує 160 тис. доларів. Печінка від 60 до 150 тис.доларів. Підшлункова залоза – 45 тис. доларів. Нирка – 10 тис. доларів. Крайня плоть хлопчика – 20 тис. доларів ...

За наявною інформацією, постачання органів в країни «золотого мільярда» контролюється злочинним угрупованням із Західної Європи. І сотні російських малюків, щорічно безслідно «зникаючих» в одній тільки Італії, – це лише крапля в морі страшного бізнесу на крові. Спеціальний термін «транснаціональна організована злочинність», що означає злочинні дії, що порушують закони більш ніж однієї країни, що ділить всі транснаціональні злочини на 17 груп, 13-й за рахунком термін «торгівля людськими органами». Сьогодні, незважаючи на те що донорські органи є величезним дефіцитом (наприклад, в США, де широко поширене пожертвування органів, звичайний період очікування органу для трансплантації становить від 2 до 7 років), в світі має місце стрімке зростання числа таких операцій. До прикладу, в США вже активно діє понад 20 центрів трансплантації тільки печінки. Тільки офіційно і тільки в одному 2002 році в них виконано 4.536 трансплантацій від мертвих донорів і 326 – від живих. У невеликій Португалії, з населенням менше 10 млн. чоловік, щорічно виконується більше 140 трансплантацій печінки. Для порівняння – в 145-мільйонній Росії з 1990 по 2002 рік таких операцій проведено всього 108 ...

Це дані сильно застарілі, за 2003 рік, коли «маховик» ще не був сильно розкручений, і наводяться вони спеціально для людей, далеких від медицини. Щоб розуміли, що на Заході щорічно роблять не одиниці, а багато тисяч трансплантологічних операцій, і тому донорських органів потребують багато десятки і сотні тисяч хворих. А попит у неминуче породжує і пропозицію. Сотні щорічно зникаючих дітей-іноземців і 1260 вивезених з Росії дітей за 8 років до Італії – явища одного порядку.

В якості прикладів можна згадати, які з'явилися в італійській пресі повідомлення про сотні таємних операцій з пересадки нирок, зроблених римським хірургом Рафаело Кортезіні, і прес-конференцію священиків конгрегації Служниць Марії Клаудіо Аваллон Беніто Фуско, що заявили про пропаж в Нампула (з 2001 року) більше 100 дітей, тіла багатьох з яких були пізніше знайдені у «випотрошеному» вигляді, і албанських наркотерористів, ріжучих на органи косовських сербів, і відомого під кличкою «Стерв'ятник»

Юсуфа Сонмез – «нічного трансплантолога» із Стамбулу, ще однією поряд з Римом столиці кривавого бізнесу, – що провів за останні роки в приватних клініках «Мейя» і «Ватан» сотні операцій над уродженцями Росії, України і Молдавії, нирки яких він оцінює в 3 тисячі доларів, і скандал навколо виявленої в одній з клінік Колумбії братської могили дітей, викрадати заради рогівки, а потім вбивали, – про масштаби говорить наступний факт: слідів ще 1.395 «пацієнтів» цієї клініки знайти не вдалося ...

Трансплантація, тобто пересадка людських органів і тканин, – не тільки кримінал, але й один з напрямків наукомістких медичних послуг. На перших етапах розвитку трансплантології лідерство належало СРСР. Однак у постановці операцій «на потік» вирішальну роль зіграли США (початковими віхами вважають пересадку нирки в 1954 р. Д.Мюрреем, трансплантацію печінки в 1963 р. Т.Старзлом і пересадку серця в 1967 р. К.Барнардом). США і сьогодні є лідером у цій галузі.

У самих США питання донорства органів дозволений простим чином – для дорослого деколи достатньо поставити галочку на зворотному боці посвідчення водія. Для дитини – достатньо згоди батьків. А якщо дитина не рідна? Задавшись цим питанням, ми впритул підходимо до відповіді на інше запитання: чому заборона на усиновлення російських дітей викликала у США таку шалену реакцію. При чому навіть перекидає вигоду від денонсації угоди Росії і США про співробітництво в галузі усиновлення, здатну позбавити росіян правової можливості вимагати від американської сторони доступу до вже усиновлених дітям (з інтерв'ю телеканалу «Євронеюз» глави МЗС Росії С.Лаврова: «Якщо ми припинимо усиновлення, це означає тільки одне – ми повинні денонсувати цю угоду. Якщо ми її денонсуємо, не буде ніякої правової можливості вимагати доступу до наших дітей »).

Справа в тому, що інтерес у російських дітях є не тільки у американських сімей, але і у вельми серйозних структур, які не бажають розголосу. За Демократичною партією, чий президент зараз є при владі в США, коштують інтереси потужних фармакологічних компаній, виробників медичних препаратів, зацікавлених у їх випробуваннях. Інтерес у тестуванні нових препаратів без великих грошових витрат величезний. До того ж часто є необхідність у нерозголошенні даних. Для ясності, що стоїть на кону: з 16 трлн. доларів ВВП США на частку медицини припадає близько 2 трлн., або понад 12% ВВП наддержави, ряд медичних досліджень є повністю закритими програмами, проведеними на замовлення Пентагону (наприклад, вивчення генетичного коду слов'янського населення). Діти з дитячих будинків Росії не тільки деколи потребують в лікуванні від важких хвороб, для яких поки немає ліків, але і не мають батьків, які не допускають фармакологічних випробувань та інших дослідів на своїх дітях.